

UŞŞÂK ŞARKI

Sofyân

YESÂRÎ ÂSİM ARSOY

Aranağmesi...

Kar şı lar dan
Bah çe sin den
Bağ la rın da

yâr- ge lir Al cep ke ni dar ge lir
gül ver mez Me nek şe sün bül ver mez
al ü züm Yar dan ay rıl maz gö züm

Yâ rim al lar gi yin ce Can la ra kı
Yar ca nı nı ver ir de El le re gö
Ben al lı sız ya şa mam Al lı ya bu

yar ge lir (. SAZ) Al lım al lım al lım . .
nül ver mez
son sö züm

gül al lım (- SAZ-) Ya na - ğı sün bül al lım Bu ra lar dan

ge çer ken Yü zü me bir gül al lım . . (Baş'a)

1

Karşı lardan yâr gelir
Al oepkeni dar gelir
Yârim allar giyince
Canlara kıyar gelir

2

Bahçesinden gül vermez
Menekşe sünbül vermez
Yâr canını verir de
Ellere gönül vermez

3

Bağlarında al üzüm
Yârdan ayrılmaz gözüm
Ben allısız yaşamam
Allıya bu son sözüm

Nakarat :

Allım allım gül allım
Yanağı sünbül allım
Buralardan geçerken
Yüzüme bir gül allım

(Güfte: Kendisi'nin)